

XXVI.

B e t æ n t n i n g

over

Forslag til Lov om Understøttelseskasser.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 26de Februar 1876).

Naar Forslagsstillerne af nærværende Forslag foresloge dette under 1ste Behandling henviset til et Udvalg, gik man ud fra den Forudsætning, at der var Mulighed for, at der kunde finde en Samarbejden Sted, hvorved de forskellige Anskuelser enten kunde nærme sig til hinanden eller endog skaffe sig et fælles Udtryk. Denne Forudsætning har vist sig ikke at være rigtig, idet Mindretallet (Brix, P. Hansen, Hindenburg og Cornelius Peterfen) anser det for frugtesløst paany at optage den Forhandling, som efter dettes Formening alt ifjor fandt sin Afslutning; da Regjeringen desuden efter Udtalelserne at dømme under Sagens 1ste Behandling bestemt modsætter sig Forslaget, ser Flertallet (S. P. Christensen, Holstein-Ledreborg, N. Jensen, Aarhus Amts 3die Valgkreds, N. Jensen, Randers Amts 3die Valgkreds, Lange og Th. Nielsen) ingen Grund til at forme de Indrømmelser i Ændringsforslag angaaende Enkeltstederne i Lovforslaget, som det under andre Forhold vilde finde det rigtigt at gjøre. Vi skulle derfor her indskrænke os til kortelig at antyde dem.

En af de væsentligste Indvendinger, som ere fremkomne imod Lovforslaget, er den, at Statskassens Tilskud efter §§ 2 og 7 er ubegrænset. Hvad Statskassens Tilskud efter § 2 angaar, skulle vi ikke have noget imod, at den bliver indskrænket paa samme Maade som Kommunens Bidrag til 20 Dre pr. Individ, hvorved Statskassen i det Allerhøieste kunde komme til at tilskyde til Understøttelseskasserne 400,000 Kroner. Tilskudet efter § 7 kunde ligeledes sættes til en bestemt Sum, som selvfølgelig maatte blive at fordele imellem Kommunerne efter det Forhold, i hvilket de gave Tilskud til Understøttelseskasserne. Et Tilskud, givet af Statskassen paa den Maade, vilde være fuld-

stændig analogt med Statskassens Bidrag til Skolevæsen, Landvæsen og mange andre Formaal. Fremdeles har man antet over, at Afgangen til at faae Hjælp af Understøttelseskassen var alfor let, og at hele Fattigbyrden inden faa Aar derved vilde blive aldeles væltet over paa Statskassen. Flertallet tror, at denne Frygt er ubegrundet, men under alle Omstændigheder finder det i sin Orden og vilde endog betragte det som meget glædeligt, om vi kunne naae dertil, at ingen strafsom Mand eller Kvinde falder det offentlige Fattigvæsen til Byrde af Mangel paa betimelig Hjælp. Ikke desmindre vilde Flertallet heller ikke paa dette Punkt være ubetinget imod at gjøre Afgangen til Hjælp af Understøttelseskassen vanskeligere, naar Lovforslaget derved kunde have haft mere Udfigt til at blive gjenemsjort. Man skulde saaledes ikke have modsat sig for Alderdomskassernes Vedkommende, at Ingen kunde faae den i § 4 omtalte Hjælp, medmindre han havde gjort de lovbestemte Indstud i mindst 3 Aar. Fremdeles vilde man heller ikke have overveiede Betænkningens Ved at fassette, at de Sygefæsker, hvis Medlemmer skulde have de af § 4 flydende Rettigheder, maatte godkjendes af Indenrigsministeren, og at der skulde være en vis Tid, de paagjældende Personer maatte have været Medlemmer af Kassen.

Angaaende de almindelige og specielle Betragtninger, som Lovforslaget isørigt kunde give Anledning til, da skal baade Flertal og Mindretal tillade sig at henvise til Betænkningen fra ifjor (Tillæg B. Sp. 246—264).

I Genhold hertil foreslaar Flertallet, at Lovforslaget vedtages uforandret, hvorimod Mindretallet ikke kan tilraade dets Vedtagelse.

Brix.	S. P. Christensen.	P. Hansen.	Hindenburg.
Holstein-Ledreborg, Formand.		N. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds), Sekretær.	
	N. Jensen (Randers Amts 3die Valgkreds),	Th. Nielsen, Ordfører.	
Cornelius Peterfen.		Lange.	